

सत्संगदीक्षा

मुजपाठ श्रेणी : १८

प्रयोजक : जाणप्रवृत्ति मध्यस्थ कार्यालय
जी.એ.પી.એસ. स्वामिनारायण संस्था, अमदावाड.

(गुजराती श्लोकनुं भाषांतर)

श्लोक - २५६	એકાદશીનું વ્રત સદાય પરમ આદર થકી કરવું. તે દિવસે નિષિદ્ધ વસ્તુ ક્યારેય ન જમવી.
શલોક - ૨૫૭	ઉપવાસને વિષે દિવસની નિદ્રાનો પ્રયત્નપૂર્વક ત્યાગ કરવો. દિવસે લીધેલી નિદ્રાથી ઉપવાસરૂપી તપ નાશ પામે છે.
શલોક - ૨૫૮, ૨૫૯	ભગવાન સ્વામિનારાયણે પોતે જે સ્થાનોને પ્રસાદીભૂત કર્યા છે, અક્ષરબ્રહ્મસ્વરૂપ ગુરુઓએ જે સ્થાનોને પ્રસાદીભૂત કર્યા છે, તે સ્થાનોની યાત્રા કરવાની ઈચ્છા હોય તેણે પોતાની શક્તિ અને રુચિ પ્રમાણે કરવી.
શલોક - ૨૬૦	અયોધ્યા, મથુરા, કાશી, કેદારનાથ, બદરીનાથ તથા રામેશ્વર ઈત્યાદિ તીર્થોની યાત્રાએ પોતાની શક્તિ અને રુચિ પ્રમાણે જવું.
શલોક - ૨૬૧	મંદિરમાં આવેલ સૌ કોઈએ મર્યાદાનું પાલન અવશ્ય કરવું. મંદિરને વિષે આવેલ પુરુષોએ સ્ત્રીનો સ્પર્શ ન કરવો તથા સ્ત્રીઓએ પુરુષનો સ્પર્શ ન કરવો.
શલોક - ૨૬૨	સ્ત્રીઓ તથા પુરુષોએ હંમેશાં સત્સંગના નિયમ અનુસાર મંદિરને વિષે વસ્ત્રો પહેરવાં.
શલોક - ૨૬૩	ભક્તજને ભગવાન કે ગુરુનાં દર્શને ક્યારેય ખાલી હાથે ન જવું.
શલોક - ૨૬૪, ૨૬૫	સર્વે સત્સંગીઓએ સૂર્ય કે ચન્દ્રના ગ્રહણ કાળે સર્વ ક્રિયાઓનો ત્યાગ કરી ભગવાનનું ભજન કરવું. તે સમયે નિદ્રા તથા ભોજનનો ત્યાગ કરીને એક સ્થળે બેસીને ગ્રહણ પૂર્ણ થાય ત્યાં સુધી ભગવત્કીર્તનાદિ કરવું.
શલોક - ૨૬૬	ગ્રહણની મુક્તિ થયે સર્વ જનોએ સવસ્ત્ર સ્નાન કરવું. ત્યાગીઓએ ભગવાનની પૂજા કરવી અને ગૃહસ્થોએ દાન કરવું.
શલોક - ૨૬૭	જન્મ-મરણની સૂતક તથા શ્રાદ્ધ વગેરે વિધિઓ સત્સંગની રીતને અનુસરી પાળવી.
શલોક - ૨૬૮	કોઈ અયોગ્ય આચરણ થઈ જાય ત્યારે ભગવાનને રાજી કરવા શુદ્ધ ભાવે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું.
શલોક - ૨૬૯	આપત્કાળમાં જ આપદ્ધર્મ આચરવો. અલ્પ આપત્તિ ને મોટી આપત્તિ માની લઈ ધર્મનો ત્યાગ ન કરવો.
શલોક - ૨૭૦	કષ્ટ આપે તેવી આપત્તિ આવી પડે ત્યારે ભગવાનનું બળ રાખી જે રીતે પોતાની તથા અન્યની રક્ષા થાય તેમ કરવું.

सत्संगदीक्षा

मुजपाठ श्रेणी : १८

प्रयोजक : जाणप्रवृत्ति मध्यस्थ कार्यालय
जी.अ.पी.एस. स्वामिनारायण संस्था, अमदावाद.

संस्कृत श्लोको (गुजरातीमां)

<p>श्लोक - २५६ अेकादश्या व्रतं नित्यं कर्तव्यं परमादरात् । तद्दिने नैव लोक्तव्यं निषिद्धं वस्तु कर्हिचित् ॥ २५६ ॥</p>	<p>श्लोक - २६४, २६५ आदित्ययंद्रयोर्ग्राह-काले सत्संगिभिः समैः । परित्यज्य क्रियाः सर्वाः कर्तव्यं भजनं हरेः ॥ २६४ ॥ निद्रां च भोजनं त्यक्त्वा तद्वैकत्रोपविश्य च । कर्तव्यं ग्राहमुक्त्यंतं भगवत्कीर्तनादिकम् ॥ २६५ ॥</p>
<p>श्लोक - २५७ उपवासे दिवानिद्रां प्रयत्नतः परित्यजेत् । दिवसनिद्रया नश्येद् उपवासात्मकं तपः ॥ २५७ ॥</p>	
<p>श्लोक - २५८, २५९ स्वामिनारायणेनेह स्वयं यद्धि प्रसादितम् । गुरुभिश्चाश्ररब्रह्म-स्वरूपैर्यत् प्रसादितम् ॥ २५८ ॥ तेषां स्थानविशेषाणां यात्रां कर्तुं य ईच्छति । तद्यात्रां स जनः कुर्याद् यथाशक्ति यथारुचि ॥ २५९ ॥</p>	<p>श्लोक - २६६ ग्राहमुक्तौ सवस्त्रं हि कार्यं स्नानं समैर्जनैः । त्यागिभिश्च हरिः पूज्यो देयं दानं गृहस्थितैः ॥ २६६ ॥</p>
	<p>श्लोक - २६७ जन्मनो मरणस्यापि विधयः सूतकादयः । सत्संगरीतिमाश्रित्य पाल्याः श्राद्धादयस्तथा ॥ २६७ ॥</p>
<p>श्लोक - २६० अयोध्यां मथुरां काशीं केदारं बहरीं व्रजेत् । रामेश्वरादि तीर्थं च यथाशक्ति यथारुचि ॥ २६० ॥</p>	<p>श्लोक - २६८ प्रायश्चित्तमनुष्ठेयं ज्ञाते त्वयोग्यवर्तने । परमात्मप्रसादार्थं शुद्धेन भावतस्तदा ॥ २६८ ॥</p>
<p>श्लोक - २६१ मर्यादा पालनीयैव सवैर्मंदिरमागतैः । नार्यो नैव नरैः स्पृश्या नारीभिश्च नरास्तथा ॥ २६१ ॥</p>	<p>श्लोक - २६९ आपत्काले तु सत्येव ह्यपदो धर्ममाचरेत् । अल्पापत्तिं मलापत्तिं मत्वा धर्मं न संत्यजेत् ॥ २६९ ॥</p>
<p>श्लोक - २६२ नियममनुसृत्यैव सत्संगस्य तु मंदिरं । वस्त्राणि परिधेयानि स्त्रीभिः पुंभिश्च सर्वदा ॥ २६२ ॥</p>	<p>श्लोक - २७० आपत्तौ कष्टदायां तु रक्षा स्वस्य परस्य च । यथैव स्यात् तथा कार्यं रक्षता भगवद्बलम् ॥ २७० ॥</p>
<p>श्लोक - २६३ गच्छेद् यदा दर्शनार्थं भक्तजनो हरेर्गुरोः । रिक्तेन पाणिना नैव गच्छेत् तदा कदाचन ॥ २६३ ॥</p>	